

saar særdeles enig med den ærede Ordfører, han bekræftede hans Udtalelser, men jeg forstaar slet ikke det, jeg kan ikke se, at det har det allermindste med Banegaardens Velgenhed at gøre, at man skal have en Forbindelse med Havnen; det kommer jo af sig selv. Det er en Selvfølge, at hvis man indretter sin Drift, som den vil blive indrettet, hvis min Tanke bliver gennemført, saaledes at Nørrebro og Frederiksberg Stationer ere Godsraneringsstationer, henholdsvis for Nord- og Vestbanerne, saa kommer det ganske af sig selv, at den Forbindelse, man skal have med den gamle Havn, har man paa samme Maade som hidtil over den nuværende Banegaardsplads og ad de samme Spor som hidtil uden nogen som helst Forandring, selv om Centralgodstationen ligger ved Kastellet, det er ganske ligegyldigt. Jeg skal ikke forbyde mig i dette Spørgsmaal, for jeg er for øvrigt enig med den ærede Ordfører i, at det er en Tanke, der ikke bliver gennemført, og som derfor egentlig kun har en teoretisk Interesse. Hvad jeg derimod ikke kan være enig med den ærede Ordfører i, er, at det skulde være en fornuftig, forstandig og forsvarlig Løsning, det, som Heltallet her foreslaar. Det vil jeg ikke kunne anse det for, og derfor vil jeg som sagt paa ethvert Punkt modsætte mig Gennemførelsen af dette Forslag: det tilstaar jeg ærlig.

Kornmanden (Høgskbro): Folketingsmanden for Ribe Amts 4de Valgkreds (Rasmussen) har Ordet for en kort Bemærkning.

Rasmussen: Det var en Fejltagelse af den ærede Ordfører, naar han lagde mig i Munden, at jeg skulde have udtalt, at jeg vilde vente med den endelige Ordning af Banegaardsforholdene i Kjøbenhavn, fordi jeg ikke var klar paa, hvor jeg skulde lægge Hovedstationen, enten paa Vesterbro eller paa Østerbro. Nej, jeg sagde, at en af Grundene, hvorfor jeg ikke kunde gaa med til Mindretallets principale Forslag, var, at jeg endnu ikke var klar over, om Udviklingen i Fremtiden vilde føre med sig, at den nuværende Banegaardsplads blev for lille til de Anlæg, som vi nødvendigvis maa have i Byens vestlige Del, eller den bliver et andet Sted, spiller en mindre Rolle for mig. Jeg indrømmer naturligvis ogsaa, at Frihavnen til Dels virker som en Banegaardsplads, fordi der samtidig med Frihavnen er vedtaget Jærnbaneanlæg o. s. v. der ude, men alle ere dog vist enige om, at vi maa se at saa noget mere der ude, og

naar vi ere enige om det, saa tror jeg ogsaa, at det vil saa Indflydelse paa den gamle Banegaard, og jeg har ikke hørt nogen, som kunde afkræfte den Mening, at de Anlæg, der her foreslaas, ville indskrænke eller til Dels formindste Godstrafikken paa den gamle Banegaard. Naar den ærede Indenrigsminister førte op med nogle Tal med Hensyn til, hvor mange Vogne der daglig komme ind paa den gamle Banegaard, saa vil jeg sige, at jeg meget godt kendte disse Tal i Forvejen, men de beviser ikke noget som helst om, at de Anlæg, der her paatæntes, ikke for en stor Del vilde reducere Vognenes Antal i Fremtiden. Jeg maa derfor særdeles fastholde min Anskuelse og min anbefaling af Mindretallets subsidære Forslag.

J. Scavenius: Jeg har kun to korte Bemærkninger at gøre; den ene er en personlig lige over for den meget ærede Ordfører (Bosjen). Den meget ærede Ordfører bebrejdede mig, at jeg indtog en Særstilling i denne Sag; jeg kunde endda ikke være enig med det ærede Medlem for Listed Amts 3dje Valgkreds (N. Andersen). Der maa jeg dog sige, at hvis det ærede Medlem ellers havde gjort mig den Ære at høre, hvad jeg udtalte for, vilde han have set, at jeg til tyvende og sidst var mere enig med ham end med Mindretallet, i alt Fald i, hvad der ligger for for Djebliffet. Men dernæst maa jeg sige, at i en saa stor og vigtig Sag som denne, der i mange Aar ikke har været for i Rigsdagen, skulde det være høist underligt, om man virkelig skulde kunne gøre den Indvending imod et Særstandpunkt, at nu maatte Brøbet være forbi; nu maatte man gaa til Handling. Det kan ikke anerkendes. En Sag som denne kan meget vel fortjene mere end et Lars Underfølgelse efter min Mening, og det er fornuftigt og rigtigt, at den, der har en anden Anskuelse paa et væsentligt Punkt end det, det ærede Udvalgsskiftal er kommet frem med, gør det gældende saa godt, han kan, ved at føre det frem her i Tinget. Det vilde efter min Mening ikke en Gang være rigtigt af ham, om han i saa Henseende holdt sin Mening tilbage, naar hans Anskuelse i Virkeligheden paa et væsentligt Punkt er forskellig fra det, der er kommet frem fra Udvalgets Side — drejer det sig om Smaating, er det en anden Sag, men det er der jo ikke Tale om her. Nu er det ganske vist beroligende, at den ærede Ordfører mente, at man fra Udvalgets Side virkelig havde holdt Spørgsmaalet ubetinget aabent for Fremtiden, men jeg er ikke ganske enig med ham deri. Jeg har